FARFANA

Yazan: **Durmuş Özer** - 5 Nisan 2008

Sevgili dostlar. Her insanın yaşam süresinde unutamadığı anılar olduğu gibi, yaşamı boyunca karşılaştığı engeller ve hatıralar vardır. Bu hatıralar yaşamımızda bizlerin karşılaştığı kesitler ve olaylardır. Aslında o gün yaşam biçimi olan yaşam dilimi bakıyorsunuz yıllar sonra bir nostalji, bir hatıra, ara sıra dostlarınızla sohbetlerinizde birer mizansen konusu bile olabiliyor. Bazen iki arkadaş veya iki dost geçmişi anlatırken kulak misafiri oluruz. Aklımızdan vay be doğru yahu, şu zaman diliminde benim de şöyle bir anım vardı diyecek cümlesi eminim hepimizde vardır. Bunlar modern dünyada nerede ise unutulmuş adetler olarak zaman zaman hafızamızda canlanır. Bizler siz sayın okurlarımızla geçmişte belki yaşamış, belki yaşayanlardan dinlemiş olarak dinlemiş olarak sizlere aktarmaya çalışıyoruz. Niyetimiz sizlerinde bu yaşam tarzına yabancı olmadığınızı bilerek, sizlerin hoş görüsüne sığınarak bu konuları işlemeye çalışıyoruz. Şunu da biliyoruz ki birbirimizi tanısak, tanımasak bile bütün Taşovamız da yaşayan kardeşlerimizle gönül bağı ile bağlı olduğumuzu biliyoruz. Her türlü bağ, siyasi bağ, menfaat bağı, ekonomik bağın bir gün gelip geçici olduğunu ama gönül bağının kalıcı olduğunu biliyoruz. Çünkü; gönül bağında dostluk vardır, ayrılık yoktur, hor görme yoktur. Hoşgörü vardır. Siz okurlarımızla aynı felsefeyi paylaştığımızı bilerek her zaman hoşgörünüze sığındık. Konularımızı genelde birbirimizi anlayacak konulardan seçmeye çalıştık. Zaman zaman araştırdık, zaman zaman eleştirdik, zaman zaman taktir ettik. Güzel şeyleri görünce gururlandık.

Biz istiyoruz ki hep güzeller görelim, yazacak yanlış bulmayalım, yazacak eksik bulmayalım. Bunları derken her şeyin süt liman, her yaşamın, her bireyin sorunu olmasın. Ama şu da bir gerçek ki, nasıl karanlığın karşısında gündüz berrak ve güzelse, nasıl dikenin yanında gülün güzelliği fark ediliyorsa, yaşamımızda da farklılıklar, yanlışlar olabilir. Eğer yanlış bir gerçek olmasa idi doğrunun önemini belki bu bilemezdik.

Sevgili dostlar, bu makalemizde aslında çok eskilere dayanan bir adetimizden bahsedecektik. Gönül kalemini alıp, sizlerle sohbete dalınca ardına bakmadan giden yolcu gibi gönül deryasına daldık. Yine de esas konumuza kısaca değinelim. Eski adetimizden olan FERFANA adetine kısada olsa değinelim. Biliyorum, okurlarım yahu arkadaş nereden aklına geldi bu konu diyeniniz olacaktır. Biliyorum, yukarı yaşta olan kardeşlerimiz bu geleneği çok yaşamışlardır. Ferfana kanımca ziyafet, çok kişi ile bir araya imece usulü ile yapılan yemek veya eğlence olarak yapılan bir geleneğimizdir. Bölgemizde eskiden genelde Hıdırellez günleri yapılırdı. Bu gelenek dostluğu, arkadaşlığı, ahbaplığı pekiştiren bir gelenekti. Kırda ziyafet sofrası kurulur, eğer birde radyo var ise pilleri de yeni ise kısa dalga iki yayın vardı, FM yoktu. Ya Polis radyosunu veya meteroloji radyosunu dinleyebilirdin. Eğer oyun havası çalıyorsa, oyuna kalktın ise çayırt diye bir ses yayını alır götürürdü. Ama ona rağmen insanlar

mutlu idi, daha bir neşeli idi. Para denen nesne o zaman da lazımdı ama her şeyin önüne geçmezdi. Sohbetler daha candan, daha içtendi. Ne bileyim kazanma hırsı o zamanlarda vardı, dahası bu günden çok daha zahmetli idi, ona rağmen insanlar mutlu idi. İnanın ki anamın yıllarca giydiğim bir gömleğin yakasını iki defa ön arka yaptığını bilirim. Çünkü başka yoktu. O yokluklara rağmen hepimiz o günleri anınca gözlerimiz buğulanır. Onun için vay be deriz. Galiba nefsimize sahip olamıyoruz ki, hayatı kendimize zehir ediyoruz. Eminim ki dostlar herkes kendine göre bir hisse çıkartmıştır.
Sağlıcakla kalın.

Yorum Ekle

Durmuş Özer